

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér. 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt. Hirdetéseket: a kiadóhivatal mérsékelt ánegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizetés- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitlter petit sora 30 kr.</p>
--	--	--

Falsum.

Ezt a megjegyzést írta Schusztér Konstantin váci megyés püspökünk Ő nagyméltósága Hegyi Antal azon levelére, melyet a m. hó 23-án írt Bába Rókus templomgondnoknak, melyben őt eddigi állásából elmozdítja.

Ugyanis: az említett levélben a következő passzus foglaltatik: *„engem az apostoli Szentszék parancsára hívatatomba visszahelyeztek.”* Ezzel az állítással tehát Hegyi Antal Bába Rókus templomgondnokkal azt akarja elhíttetni, hogy őt az apostoli szentszék egyenes parancsára helyezte vissza Schusztér Konstantin megyés püspökünk; holott tudva van, hogy a római pápa Ő szentsége csak annyiban intézkedett, hogy felkérte a magyarországi legfelsőbb egyházi fórumot, hogy a Hegyi Antal ügyét lehetőleg békés uton intézze el, nehogy neki ebben a kínos ügyben dönteni kellessen. Nem csoda tehát, ha Schusztér Konstantin a levél idézett passzusához azt a megjegyzést írta, hogy *„falsum.”*

Különbö is, hogy mennyire fogott Hegyi Antalon az irgalom, melyet vele szemben püspöke tanusított, hát szóról-szóra idézzük az egész levelet, melyet Bába Rókus templomgondnokhoz saját felszentelt körmeivel intézett:

D. a. J. Kr! A csongrádi plébániai hivataltól 683. sz.

T. Bába Rókus templomgondnok úrnak
Csongrádon.

Azon megvetendő szereplés után, melyet irántam és a csongrádi egyház iránt tanusított az által, hogy annak szöllejből a legszebb gyümölcs fákat kiásatta és ellopta, joggal elvárhattam volna, hogy amint *engem az apostoli Szentszék parancsára hívatatomba visszahelyeztek*, ön a templomgondnokságról, minthogy nem gondnoknak, hanem egyházi vagyton pusztítójának bizonyult, haladéktalanul beadja lemondását. Mint-hogy azonban úgy viselkedik ön, mint ki ebbeli kötelességéről teljesen megfélekedett, a történetnél fogva kénytelen vagyok önt a kúratorságból ezennel elbocsájtani és tudtára adni, hogy privat padját, melynek felállítására, mint tem-

plomgondnok kapott engedélyt, a templomból késedelem nélkül eltávolitassa, mivel akik az egyház vagytonát pusztítani merészlik semmiképp sem tarthatnak rá igényt, hogy az egyház által bármiféle kedvezményben részesítsenek.

Abban a reményben, hogy szavaimat megértette és nem kényszerít arra, hogy azt más módon magyarázzam meg előtte tisztelettel vagyok

Csongrádon, 1898. október 23.

Hegyi Antal s. k.
plébános.

(P. H)

A fent közlött levél megírása után Hegyi Antal Bába Rókus templomgondnok padját, a templomból kidobatta; sőt ennél is tovább ment: mert nem átalította ezt a tiszteséges őszbeborult öreg embert agyba-főbe verni és fejét beszagatni.

De eltekintve ezen haramiához illő eljárástól kérdjük: mi jogon meri Hegyi Antal Bába Rókus templomgondnokot lopással, egyházi vagyton elidegenítéssel vádolni?

Igen éppen Hegyi Antal, ki nyílt levélben ismerte el, hogy a

Az első lépés.

Egy új magyar ABC- és olvasókönyv. A hogy újonnan érkezett könyveim között böngészve, Paulini Károly ABC-jére esett tekintetem, hirtelen elmosolyodtam, majd meg valami nagy szomorúság szállta meg lelkemet.

Láttam magam előtt apró gyermekeket, kik ártatlan tekintetükkel csunya, fekete betűk tömkelegébe merülnek el és komikus volta mellett is megható komolysággal buzgólkodnak azon, hogy eligazodjanak az előttük elterülő útvesztőben!

Nehéz feladat...

Ime ez a furcsa szarkaláb: *u*. A tanító ur tizszer is elmondta, hogy mi a neve, de mikor az a másik: *ü* olyan nagyon hasonlít rá...

Szegény, gyenge jószág! fehér homlokára sötét felhőként terpeszkedik szét a töprengés. Istenem, istenem, mi is a különbség a kettő között? Már-már könygyl szemébe, midőn egyszerre az öröm fénye villan meg tekintetében: nini, hiszen ezen a másikon két pont van. Két iczi-piczi pont. És mégis milyen nagy a hatalma. Hogy megváltoztatja azt az *u* betűt. Mint ügyes bűvész, ki varázspálcája érintésével a kalapba dobott órát galambbá változtatja, valami egészen mást csinál belőle. Valami mást, a mi mégis ugyanaz. Hisz ugy hasonlít a kettő egy-

máshoz, mint két testvér. Csak az a két pont teszi a különbséget. Nagy tudomány kell azok észrevezéséhez és még nagyobb ama változás megjegyzéséhez, melyet a szarkaláb kiejtéséhez előidéznek. A hasonlóban csak gyakorlott és ügyes szem veszi azonnal észre a különbséget.

És a szegény padok közé ékelt gyermekektől, kinek eddig a labda-dobás, pillangókergetés volt az egyetlen tudománya, ezt a nagy intelligenciát és fejlett értelmet kívánó ügyességet kívánja meg a szigorú arcú tanító úr...

És nagy szomorúsággal kezdem Japozni az új ABC-ét, úgy rémlik előttem, mintha szürke köd áradna ki belőle, mely komoran borul rá a gyermeklélek derűs üdeségére, beszűrődik napsugaras kedélyébe, hogy kihajszolja abból a fényt, a dalt, a gyermeki vidámságot...

De mi ez? Az új könyvben látom már az *u*-t... de hová lett az *ü* és *ü*, *ü*, ezek az egymáshoz annyira hasonló, de egymástól mégis különböző ikertestvérek? Gyenge gyermekagynak a kizsói? Hol vannak? Hát nem szorulnak többé egymás mellé, hogy mintegy mulassanak a küzdő gyermek gyötrelmein, a kit a megkülönböztetés és összehasonlítás óriási munkájára kényszerítenek...

Szinte felkiáltok örömben! Hisz a zsarnokokat lapok választják el egymástól... Az ABC könyvek réme eltűnt. Aldom a kezét, mely szélylyelhajszolta a gyermekagynak e ragadozóit!

Hisz' külön-külön olyan gyengék, a gyermek értelme játszva birkózik meg velük. Csak egymás mellett olyan félelmetesek! Vége a gyötrelmeknek, melyet az egymás mellé rakott *u* és *ü*, *ü* és *ü*, *n* és *m*, *e* és *é*, *o* és *ó*, *b*—*p*, *g*—*k* stb. betűk megkülönböztetése okozott a gyermeknek. Paulini módszere szerint, ki a hasonló alakú és hangzású betűalakokat egymástól távol helyezte el, a tanuló, míg az egyik hasonlótól a második eljut, hogy az előbbi már annyira emlékeztébe véste, hogy ez utóbbit a legnagyobb könnyűséggel fogja amattól megkülönböztetni.

Most már egész más szemmel nézem a könyvecskére, betűi szinte mosolyogtak, mintha hívogatnák az apró katonákat: gyertek bátran, a mi célunk nem az, hogy bajt vivjunk veletek, a mi legforróbb óhajtásunk, hogy játszva győztek bennünket, hogy annál gyorsabban alattvalóitokká tegyetek és segítségünkkel diadalmasan indulhassatok a tudományok birodalmának meghódítására.

Hej, ha az a könyv már akkor meglett volna, mikor én küzdöttem a kis fekete rémekkel a rettenetes harcztól! Akko...

Az ajtó halkán kinyitott mögöttem és megzavart elmélkedésemben.

A küszöbön félénken állott meg a szomszédék Gyuszikája, a kis hősök egyike. Kezében ott szorongatta a nagy ellenséget az ABC-ét...

— No Gyuri mi baj?...

Gyuri bátortalanul csuszogott hozzám közelebb és iróasztalom elé érve, kinyi-

templom pénzeket hűtlenül kezelte és a Szentmise intenciókat elkezelte, vagy magyarul elsikasztotta.

»Bagoly mondja a verébnek, hogy nagyfejű.« Hegyi Antal meri mondani Bába Rókusnak, hogy lopott. Ez már csak mégis impertinencia!

Vaszary Kolozs hercegprimás Ő eminenciája, akkor: midőn Hegyiért könyörgő deputációt fogadta, a miatyánkból idézve azt mondotta: »Bocsásd meg nekünk a mi vétkeinket, mi is megbocsájtunk ellenünk vétetteknek.«

Hegyinek a felettes egyházi hatósága megbocsájtott; őt javadalmába vissza helyezte, azon reményben, hogy bűneit őszintén megbánva keresztény katolikus lelkipásztorhoz méltóan fog élni és cselekedni.

De valamint »a kutyából nem lesz szalonna,« úgy Hegyi Antaltól sem lesz tiszteséges ember soha.

Lesz még Hegyivel elég sok baja a felettes egyházi hatóságnak; hanem ha vissza tetszett helyezni, hát csak türjék rakoncátlanságait és viseljék impertinenciáit keresztényi türelemmel.

UJDONSÁGOK.

— **Dorosma az Erzsébet-szoborra.** Dorosma város kegyelete az elhunyt királyné emlékezte iránt igen nyilatkozott meg, képviselőtestületének legutóbb tartott közgyűlésében. A képviselőtestület ugyanis 200 forint hozzájárulást szavazott meg az Erzsébet királyné szoboralapja javára, melynek országos gyűjtése eddig is jóval haladja a félmilliót.

— **Halottak napja.** Szokott kegyelettel ülte meg városunk r. kath. népe a halottak napját. A temetőben egyes sírok gyönyörűen voltak feldiszitve és kivilágítva. De a legszegényebb család is le rótt a kegyelet adóját, legalább egy szegény koszorúval és kis viaszgyertyát gyújtott szerettei sírján. De ebből is csak az látszott

meg, hogy a halottak országában, a temetőben sincs meg — a teljes egyenlőség.

— **Szép ősz.** Évtizedek óta nem volt olyan kellemes időjárásunk, mint ez idei őszön. Ma már november elején vagyunk és az időjárás valóságos májusi 15—20° meleg van a levegőn állandóan. A buza-vetések oly buják, hogy egy némely helyen szinte kaszálni lehetne. A kitünős vetés az oka azután, hogy a buzaárak tetemesen alább szállnak. Adja az Isten, hogy ezt a szép ősz jó tél kövessen. Ideje lenne már, ha egyszer bő aratás jutalmazná a magyar földműves fáradságát.

— **Uj párt.** A fáma most egy új pártól beszél, mely nem régeből keletkezett városunkban. Hogy ki áll a párt élén, azzal még egyelőre hallgatunk. Célja a helybeli 48-as párt restructioja lenne. Melyet azon a módon akarnak elérni, hogy szövetkezzenek a helybeli néppárti töredékekkel. Különben az igazi célja nagyon is anyagi, a megélhetésre vezethető vissza. Egy helybeli tekintélyes ügyvédet akarnak erőnek-erejével tönkretenni. No, de a cél szentesíti az eszközt.

— **Javulás útján.** Mióta Hegyi Antal megfogadta a szentszéknek, hogy a javulás útjára tér, sok oly dolgot követett el, melyből bizton lehet következtetni, hogy a féktelen páter valóban megszelidült. Így pl. azóta a parochián megjelent ügyfeleket egyszerűen nem löki ki, hanem kilöcsés előtt beveri a fejüket. Sőt az általános bűnbocsánatot is kézzel foghatólag fogadatosítja. Így pl. Hornyik Károly helyettes kántornak felmondott. Palásti harangozóknak megparancsolta, hogy helyét azonnal engedje át Hajdúnak, annak a Hajdúnak a ki Vajdovics Julia szent asszonnyal gyengéd viszonyt folytat. De hogy a szent asszony férje utba ne legyen, kitette a temetőbe csösznek, természetes dolog, hogy a volt temető csösz meg elcsapta. Bába Rókus templomgondnoknak miután a fejét a Jézus nevében bevverte, a padját a templomból kidobatta és helyére nagy kegyesen templomi gondnokul, Kürthy asztalos, tűzön és vizen tántoríthatlan hivatást nevezte ki. De hogy az udvariasságban is mennyit haladt szent atyánk, mutatja az a fogadtatás, melyben a híveket részesíti. Ugyanis ezelőtt csak a fenével etette, most meg a fészkes fenével traktálja. Azonban tisztelettel megjegyezzük, hogy ezeket az intézkedéseket keresztény katolikushoz illően, a Jézus nevében teszi.

Igen, mert minden írásban kiadott intézkedésen felül nyomtatott betűvel olvasható: D. a J. Kr.! Erre azután igazán felkiálthat Schusztér Konstantin megvívásunk Ő excellenciája: »Ez az én szerelmes fiam, kibem nekem kedvem telt!«

— **Elgázolás.** Az elmúlt hétfőn a főútcán sebesen haladó kocsis, Turi Ágnes kis leányt elgázolta. A gyermeknek nem történt baja, a kocsis elhajtott, de a jbróság előtt álló rendőrnek sikerült kinyomozni a vigyázatlan kocsist, ki vigyázatlanságáért bizonyára bűnhődni fog.

— **Árment. társ. közgyűlés.** A körös-tisza-marosi ármentesítő társulat f. hó 22-én tartja rendes éves közgyűlését Hm.-Vásárhelyen, a városi széképület közgyűlési termében. A közgyűlésre szóló meghívókat a napokban küldi szét a társulati elnökség. Közgyűlés előtt való napon, f. hó 21-én a társulat központi választmány ülésez ugyancsak Hm.-Vásárhelyen.

— **Miniszteri tanácsos mint rendőrhatalom.** Érdekes jelenet tanui voltak a napokban a szolnoki vasútállomásnál várakozó utasok. A II. osztályú váróteremből egy urasan öltözködött egyén átment a III. oszt. váróterembe és ott izgatni kezdett egy csoport munkára készülő munkásembert szocialista szellemű beszédekkel. Egy másik úr csak hallgatta egy ideig az izgató beszédet, azután belépett ő is a váróterembe, a szónok vállára tette kezét és igazolásra szólította fel, majd kijelentette, hogy ezennel letartóztatja. A kijelentést nyomon követte a tett, mert beszólította az inspekciós rendőrt és tényleg letartóztatta az izgatót. Az erélyes fellépésű ur, Balogh Kálmán miniszteri tanácsos volt.

— **Lökötök és orgazdák bandája.** Meszse elágazik annak a jól szervezett nagy lökötök bandának a működési nyoma, melynek főfőszkét a kisteleki esendőr-örsparancsnokság Kisteleken fedezte fel. Az erélyes nyomozás nap-napra újabb sikerekkel jár és ma már bizonyos, hogy egy hatalmasan szervezett lökötök és orgazdabanda garázdálkodott hosszú idő óta Csongrád megyében, Pest megye alsó részén, sőt működése átesapott a Bácskába is. Több mint 4 hete folyik szakadatlanul a nyomozás és ezzel egyre szaporodik a letartóztatottak száma is, kiket a Szeged kerületi fogházba szállítanak be. Együtt van eddig a bandának 10—15 tagja a Mars-téri

totta a rejtelmes könyvet:

— Kérem szépen... ez itt... mi? Mosolyogva néztem a betűre, mely felé Gyuri látható haraggal bökött mutatóujjával.

— Ez?... ejnye, ejnye Gyuri... hisz ezelőtt egy héttel már olyan jól tudtad: ez az f...

Gyuri lesütötte szemét, ajka szélei lefelé húzódtak és egyszerre csak elpityeredett:

— El... elfelejtettem... bácsi...

A mint a fülembe esendült a síró hang, bántani kezdett a lelkiismeret. Szegény gyermek... ezt ugyan ártatlanul korhóltam. Es újra haragosan néztem az ABC-re, mely megismerteti a gyermeket az egyik betűvel és aztán lapokon keresztül nem hozza szemé elé. Hogy tarthassa így meg eszében?... No, új ABC! van-e erre kadenciád? Hadd lám Éppen itt az f, a csunya f, Gyurika bánatának, keserves könyhullatásának közvetett okozója... Van itten szép számmal. Benne a szakasz minden szavában, de benne van e szakaszban az előbbi 24 rovat valamennyi többi betűje is, benne van nem csak egyszer, de kétszer is.

Vidáman fordultam Gyurihoz:

— No Gyuri, akkor felelj el az f betűt, ha ebből az ABC-ből tanulsz meg, akkor aztán legény vagy a talpadon!

Biz ez majd nem lehetetlen!

Gyuri mosolygott és kíváncsian nézett ABC-ém felé.

— No Gyuri, ha jól olvassz néhány sort, akkor neked adom ezt a szép könyvet.

Gyuri vágyó pillantást vetett a könyv felé, de azért csak a magáét és megkezdte a produkációt:

A kép szép...

Megállj.

Gyuri megjedve nézett rám. Én meg elkezdtem morfondirozni: A kép szép... És mindegyre csak az a rémitő mázolás lebegett a szemem előtt, melyet a múlt évben, festője ultra dekadens hire juttatott a műcsarnokba. A kép szép... ez is kép... tehát a Gyuri ABC-éje szerint szép. Bizonyára ebből tanult esztétikát az a divatos kritikus, ki annyira dicsérte...

Bánatosan sóhajtottam fel:

— Gyuri, Gyuri, belőled divatos bíráló válik, ha el nem dobod ABC-det.

A gyermek csodálkozva nézett rám, én meg boszszankodtam azokra az urakra, kik már a hat éves gyermek lelkébe belecsepegtetik a felületességet.

Ujra lapozni kezdtem a új ABC-ben és nagy örömmel tapasztaltam, hogy ez nem vési a gyermek lelkébe, hogy az alma piros, hogy a ház alacsony és szegényke nem kénytelen majd csodálkozni, hogy van olyan alma is, a melyik zöld és olyan ház is, melyik magas...

Gyuri újra megzavart.

— Bácsi, olvasok tovább.

— Olvass, olvass...

De átordítottam néhány lapot, mivel

ez a bizonyos kép elvette a kedvemet a többi kritikai megjegyzés meghallgatásától.

Rámutattam egy betűre az n volt.

Gyuri nézi, nézi, de hallgat mélyen.

Ugyan nézd a képet, akkor rájössz.

Gyuri csak úgy mereszt a szemét, a képen feltüntetett nap csak úgy szórja sugarait.

Gyuri egyszerre diadalmasan kiált fel Cs...

— Ugyan, hogy jut ez eszedbe? kérdem, mikor látod, hogy a nap van a képen.

Gyuri szava újra pityergőssé válik.

— Igen, de ott megy az ember is és a válláról lóg a csizma...

Erre meg én hallgattam el.

Szent igaz, amit mondott. Ott volt a nap, de az ember és a csizma is!

Ujra belenéztem Paulini könyvecskéjébe és ez újra megvigasztalt. Ebben a képek egyszerűek, egynevek, csak egy ábrázoló és kicsiny alaknak, úgy hogy a gyermek figyelmét első sorban a betű és nem a kép köti le, ez csak segédeszközé amannak, nem zavar, de felvilágosít.

Szegény Guri olyan szomorúan nézett rám, mintha azt mondta volna:

— Nem én vagyok a rossz, hanem az ABC.

Biz az úgy van, gondoltam és oda nyújtottam neki az enyémet.

fogházban, több egyén meg szökésben van. Az ellopott és a nyomozás során ismét megkerült lovak száma is egyre szaporodik. Mindenfelé találunk az ügyes csendőrök elkötött lovakat. A banda főképpen vármegyénkben, Szentesen, Hm.-Vásárhelyen, Félégyházán, Kanizsán, Kisteleken és Szeged határában garázdálkodott. Sőt a lóköötösövetkezet városunk határára is kiterjed. Valószínű, hogy a m. szombaton éjjel történt letartóztatás a szegedi kir. bünyevitő törvényszék megkeresésére történt. Az a bir, hogy az illetőt szintén lóköötésért fogták el. A nyomozás, mely mind újabb adatokat szolgáltat a gonosz lóköötők csinytevéseiről, egyre folyik.

— **Gyerek, mint életmentő.** E. hó 3-án Deák Annus merítetés közben a Tiszába esett. Az ott ácsorgó Kis János, 13 éves fiú rögtön utána ugrott és élve kimentette a szerencsétlen leánykát.

— **»Nem szoktam én lovat lopni.«** Ezt az ismeretes népdal részletet ismételtette folyton Domonkos Lajos, mikor a csendőrség az iránt vonta kérdőre, hogy miképp jutott birtokába azon lónak, melyet Hmezővásárhelyen eladott, s a mely a Leki Mihály tulajdona volt? Nem szoktam én lovat lopni isten, ember látja, rimánkodott Domonkos, de a csendőr nem Isten, tán nem is ember, mert hogy is nem látja be, hogy úgy igaz, amint Domonkos következőkép előadja: a nyáron Leki Mihály lova el szaladt; a szállók közt, az ő (Domonkos) köcsija után szegődött, ő pártját fogta az elárvult, eltévedt szegény párának, s mikor Vásárhelyre ment szemét gyógyíttatni, úgy gondolta, hogy jó lesz meg jártatni ezt az eltévedt lovat, ne hogy lábai megpókosodjanak. Vásárhelyen a cigányoknak megtetszett a ló, Domonkosnak meg az érte ígért ár tetszett meg, csatt a marokba, áll az alku, a ló a cigány kezére került olyan jó árért, hogy még maga Leki, aki pedig kupecz, se tudott volna jobb árt kivásalni a dádektől, s így Domonkos a lopásban ártatlan és tulajdonképp csak a hivatlan közvetítő szerepét vitte és még köszönettel tartozik neki Leki Mihály. — Sajnos, hogy a zsandároknak más az észjárása, mint a közönséges halandóé, aki másképp fogta föl a dolgot és Domonkost idegen vagyon eltulajdonításáért a szegedi törvényszéknek adta át, mi által a rovottak száma is egyvel meg Bogdán őrmester érdeme is egyvel szaporodott.

— **Érdekes házasság.** Tegnap szombaton a tanácsteremben kötöttek házasságot Faragó Pál és Takács Erzsébet a polgári törvények szerint. Szomorú érdekességgel bir azon körülmény, hogy a 60 éves galamb hajú vőlegény nem látja menyasz-

Nesze fiam, neked adom!

És megvagyok győződve, hogy az a mosoly, mely piros ajkán végig futott, száz és száz gyermekajkon meg fog jelenni, ha a Paulini zsenialis könyvecskéje elterjed az iskolában.

Említett előnyeik kívül ügyes beosztása, a fokozatosság elvének szigorú követése, a tanév hosszához mért terjedelmessége, mely megóv az unalmassá váló ismétléstől, az olvasmánycímek mellőzése, minélfogva így a gyermek mindig a fellette álló czimbetükhöz fűzi az olvasmány tartalmát: mind olyan szempontok, melyek helyességét a pedagógusok a legnagyobb örömmel fogják elismerni.

Az Athenaeum e könyvecské kiadásával, mely valóságos reformot fog előidézni az olvasás tanításában és melyet a vallás- és közoktatásügyi miniszter 3715 sz. a. engedélyezett, valóban hasznos szolgálatot tett a hazai tanügynek.

—r.

szonyát, kit oltárhoz vezet, mert a szerencsétlen mindkét szemére vak. Nem így született; Mezőhegyesen szolgált katonakorában, csikós volt. Irtózatos jégeső támadt s őket a pusztában érte, nem volt a közelben menhely, a lovakat meg nem lehetett, nem volt szabad el hagyniok, áztak, fáztak hát a szabadban, ott fázott meg Faragó is, szemét meg hűtötte s meg vakult teljesen. Kötelességének szigorú teljesítését, látó képességének elvesztésével fizette meg, de azért hely állt és remélhetőleg mint férj is meg állja majd helyét.

— **A hazai ipar remekel.** Még az országgházban a lelkes és lelketlen honatyák azon siránkoznak, hogy az osztrák ipar elnyomja a honi ipart, addig mi itt a távol eső vidéki városkában lelket emelő gyönyörűséggel szemlélgetjük a hazai ipar remek termékeit. A malom-uteza sarkán, ott, hol eddig a Bojnitzer féle bolt volt, az új tulajdonos Schwartz Ignác, a honi ipar remekeiből össze válogatott áru cikkeket raktározta be, melyeket csak megtekinteni is érdemes s melyek a sokat hirdetett külföldi gyártmányokkal bátran kiállják a versenyt. A vidéken, ellentétben a várossal, télen van a holt szezon, s e holt szezonban némi szórakozást találhatunk ezen cikkek megtekintése által.

— **Szomorú búcsúzás.** Bondás Károly szolnoki illetőségű gazdasági cseléd, Tisza kürtön volt béres s mert rossz viselkedése miatt föl mondott neki munkaadója a szolgálatát, úgy állt bosszút, hogy az ispánt meg támadat s meg verte, ezért a szegedi törvényszék 6 havi börtön büntetést mért ki rá. Ézen közben a legény itt Csongrádon meg nősült s csak a múlt héten esküdött örök küseget Menceser Máriának és fogadta hogy soha el nem hagyja, utóbbi pedig, hogy mindenüvé követni fogja. A sors úgy ítélkedett, hogy mindkettő meg szegte fogadalmát, mert a fiatal férj már is el hagyta az asszonyt 6 hónapra, ez pedig a börtönbe ok nélkül csakugyan nem követheti élete párját. A tegnapi hajón kísérte 1 rendőr Szegedre a bánatos rabot, s igazán megható volt a fiatal pár búcsúzása, mert a férj csak az utolsó való pillanatban vallotta be társának okát. Így lakol keservesen sok ember, egy fölhevült pillanatban el követett meg gondolatlan, könnyelmű cselekedetért.

Felelős szerkesztő: **Éder János.**

Társ szerkesztő: **Holló Adolf.**

Kiadólaptulajdonos: **Weisz Márk.**

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000

Az összes 50.000 nyeremény

JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	1 jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	40000
5	" "	30000
1	" "	25000
2	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
763	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200
3900	" "	170
4900	" "	130
50	" "	100
3900	" "	80
2900	" "	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

melyek hat húzásban sorsoltatnak ki.

A harmadik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre **50,000** újból nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tetszerű eredeti árban és pedig:

egy egész I. sz. oszt. eredeti sorsjegyet 6 — frt.
 » fél » » » » 3 — »
 » negyed » » » » 1.50 »
 » nyolcad » » » » — 75 »

küldünk szét utánvétellel vagy a pénz előleges beklüldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenképpen megjelölhet.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb legkésőbb azonban.

1904. évi november hó 13-ig hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. kir. szab osztálysorsjáték főelárusítói

Budapest, V. Váci-körut 4 a.

RENDELŐLEVÉL LEVÁGANDÓ.

Török A. és Tarsa uraknak Budapest.

Kérek részemre I. osztályu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget } utánvételezni kérem
 postautalvánnyal küldöm
 A nem tetsző törlendő.

Pontos cím

